06/04/2019

Τι ώρα πας στην Θεία Λειτουργία;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στην ζωή μας, τι χώρο και τι θέση κατέχει η Θεία Ευχαριστία; Η Εκκλησία ουσιαστικότερα. Κάθε πότε πηγαίνουμε στο Ναό; Γιατί πηγαίνουμε, αν και όταν πηγαίνουμε;

Άραγε δεν μπερδεύουμε τον Ναό-κτίριο, με την Εκκλησία; Έχουμε αποσαφηνίσει μέσα μας, ότι η Εκκλησία είναι το Μυστήριο του Σώματος του Χριστού, στο οποίο δια του Βαπτίσματός μας, γίναμε μέλη; Πολλές φορές, λέγοντας Εκκλησία, εννοούμε το κτίριο του Ναού. Εκεί βέβαια είναι ο χώρος που συγκεντρώνεται η Εκκλησία για να λατρεύσει τον Κύριό της. Συγκεντρώνονται οι Χριστιανοί, που είναι αδέλφια μεταξύ τους να λατρεύσουν τον Ένα-Κοινό τους Πατέρα. «Πάτερ ημών…» όπως λέμε στην προσευχή μας! Όχι πατέρα μου!

Στον Ναό δεν πάμε για να ικανοποιήσουμε θρησκευτικές ανάγκες ούτε καθήκοντα. Πάμε να συναντήσουμε τους αδελφούς μας, για να προσφέρουμε όλοι μαζί την Θεία Ευχαριστία στον Πατέρα μας. Την Ευχαριστία που θα μεταβάλει την ζωή μας από θνητή (όπως το ψωμί της Ευχαριστίας) σε αθάνατη, όπως ο Χριστός, Σάρκα του Οποίου γίνεται η Ευχαριστία μας.

Όλα αυτά σαρκώνονται και λειτουργούν για όσους ευρίσκονται στον Ναό. Όσοι είναι απέξω είναι χωρισμένοι από το σώμα του Χριστού. Και όπως αν κόψουμε το πόδι ή το χέρι μας, δεν πεθαίνει το σώμα μας, αλλά το πόδι ή το χέρι μας φθείρεται και σαπίζει, έτσι και στην Εκκλησία. Αν εμείς αποκοπτόμαστε,

πεθαίνουμε εμείς, δεν έχει πρόβλημα η Εκκλησία. Για την Εκκλησία δεν υπάρχει θέμα αριθμού μελών. Δεν είναι κόμμα να μετράει σε αριθμούς την δύναμή της. Την απασχολεί όχι πόσοι ήρθαν, αλλά τι είναι αυτοί που ήρθαν. Όλοι ξέρουμε ότι η σωματική συμμετοχή, δεν εξασφαλίζει απαραιτήτως, την ουσιαστική συμμετοχή.
Στον Ναό μας έχουμε σε κάθε κάθισμα (στασίδι ή καρέκλα) ένα βιβλιαράκι με την Θεία Λειτουργία. Αν δεν το χρησιμοποιείτε, κακώς. Πρέπει να αρχίσετε. Η συμμετοχή στην Θεία Λειτουργία δεν είναι μια παθητική σωματική παράσταση, χωρίς κατανόηση των πραττομένων και των λεγομένων, με μόνη συσχέτιση την δική μας (ατομική) προσευχή! Αυτό είναι λάθος. Ατομικά προσευχόμαστε στο σπίτι μας. Στην Εκκλησία προσευχόμαστε όλοι μαζί με τα λόγια του Ιερέα και του ψάλτη.
Η Θεία Λειτουργία αρχίζει με την Προσευχή-Δοξολογία της Αγίας Τριάδος: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος…. Όλα τα πριν την Δοξολογία είναι η ακολουθία του Όρθρου που αφορά την μνήμη του αγίου της ημέρας ή κάποια γιορτή του Χριστού ή την Ανάσταση του Χριστού, αν είναι Κυριακή.
Μακάρι να παρακολουθούμε και τον Όρθρο ή έστω τμήμα του. Όμως είναι απαράδεκτο να πηγαίνουμε στην Θεία Λειτουργία μετά την έναρξή της. Φιλοτιμία μας και κόπος αγάπης για το πρόσωπο του Χριστού είναι να πάμε από την αρχή της Θείας Λειτουργίας. (Για τις Κυριακές γύρω στις 08:45 με 09:00). Άραγε πόσο μας είναι νοητό το να μην είμαστε συνεπείς σε ένα ραντεβού μας; Εδώ που δεν πρόκειται απλώς για ραντεβού με κάποιον, αλλά για συνάντηση με τον Χριστό, πόσο απαράδεκτοι είμαστε, όταν αργούμε και (ακόμα χειρότερα) απουσιάζουμε; Η ώρα της προσευχής φανερώνει το πραγματικό ή μη της αγάπης μας για τον Χριστό, ας μη κρυβόμαστε!
Μετά το «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία…» μπορούμε να καθίσουμε, παρακολουθώντας τις εναρκτήριες δεήσεις και προσευχές μέχρι την πρώτη Μικρή Είσοδο του Ευαγγελίου κατά την οποία σηκωνόμαστε. Η Μικρή Είσοδος συμβολίζει την έλευση του Χριστού (Ευαγγέλιο) ανάμεσά μας.
Ακολουθούν λίγα τροπάρια στα οποία μπορούμε να είμαστε καθισμένοι και έπειτα η ευχή του Τρισάγιου «Ὁ Θεός ὁ ἅγιος…» και ο Τρισάγιος Ύμνος (σηκωνόμαστε από την αρχή της ευχής μέχρι το τέλος του Τρισάγιου): Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμάς…
Κατόπιν μπορούμε να καθίσουμε για να ακούσουμε το κομμάτι του Αποστόλου που θα διαβαστεί ενώ στην, εν συνεχεία, ανάγνωση του Ευαγγελίου, είμαστε όρθιοι.
Ακολουθούν εκτενείς δεήσεις (Εἴπωμεν πάντες..) και ευχές και η ψαλμωδία του Χερουβικού Ύμνου (Οἱ τά Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες….) καθώς και θυμίαμα από τον Ιερέα (στο οποίο σηκωνόμαστε) και γίνεται η Μεγάλη Είσοδος των Τιμίων Δώρων που συμβολίζει την άνοδο του Χριστού προς τον Γολγοθά της Σταυρώσεως. Η αγία Τράπεζά είναι ο Σταυρός-Θυσιαστήριο του Χριστού.
Στην συνέχεια καθόμαστε στις Δεήσεις-«Πληρωτικά» μέχρι την ευλογία «Εἰρήνη πᾶσι»· (πάντοτε όρθιοι στις ευλογίες). Απαγγέλουμε δυνατά όλοι μαζί την

ομολογία της Πίστεως (Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν…) και πλέον είμαστε συνεχώς όρθιοι μέχρι την εκφώνηση «Καί ἔσται τά ἐλέη…».
Αυτό είναι το κατ’ ουσίαν τμήμα της Θείας Λειτουργίας από το «Πιστεύω» μέχρι το «Καί ἔσται…». Ονομάζεται Αγία Αναφορά, δηλαδή αναφέρουμε, προσφέρουμε την ζωή μας στον Χριστό, να την μεταβάλλει, όπως θα μεταβληθούν μετά από λίγο με την ενέργεια του αγίου Πνεύματος το κρασί και το ψωμί (πρόσφορο) που προσφέραμε, σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Αυτή είναι η ελπίδα μας. Αυτή είναι η μεγαλύτερη χαρά της ζωής μας. Αυτός είναι ο λόγος ύπαρξής μας.
Να μεταβληθεί η ζωή μας και να γίνει όχι απλώς καλύτερη, αλλά «άλλη». Δηλαδή γεμάτη αγάπη. Ζωή κατά το πρότυπο του Χριστού με Τον Οποίον μετά από λίγο θα συσσωματωθούμε με την μετάληψη του Σώματος και του Αίματός Του.
Όταν ο Ιερέας στο μέσον της Αγίας Αναφοράς παρακαλεί, επικαλούμενος τον ερχομό του αγίου Πνεύματος για την μεταβολή των Δώρων σε Σώμα και Αίμα Χριστού, εμείς όλοι μαζί δυνατά επιφωνούμε το Αμήν, [(τόν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ Σου… ΑΜΗΝ… τό δέ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου… ΑΜΗΝ… Μεταβαλών τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ… ΑΜΗΝ. ΑΜΗΝ. ΑΜΗΝ.] συμμετέχοντας στην τέλεση της Θείας Ευχαριστίας.
Συμπληρώνουμε την Αναφορά και λέμε τις προσευχές-πληρωτικά (καθιστοί) ενώ στο τέλος απαγγέλουμε, όρθιοι δυνατά και όλοι μαζί, την προσευχή: «Πάτερ ἡμῶν…».
Ακολουθεί η ύψωση του Αγίου Άρτου: «Πρόσχωμεν. Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις» που φυσικά είμαστε όρθιοι και οι ευχές της προετοιμασίας για την Μετάληψή μας και κατόπιν Ευχαριστία για την μετοχή μας στην Θεία Κοινωνία. Μια προσευχή (ὀπισθάμβωνος) προς τον Χριστό «ὁ εὐλογῶν τούς εὐλογούντας» και Απόλυση-αντίδωρο το οποίο είναι τα υπόλοιπα των προσφόρων που φέρατε για την Θεία Λειτουργία.
Τελούμε την Ευχαριστία για να κοινωνήσουμε. Κάνουμε προσπάθεια κάθε Κυριακή να κοινωνούμε. Άλλωστε αυτό φαίνεται στις ευχές της Θ. Λειτουργίας ως αυτονόητο. Υπάρχουν για την Μετάληψη προϋποθέσεις και προετοιμασία. Προϋπόθεση είναι η πίστη και η αγάπη στον Χριστό που εκφράζεται με υπακοή στο θέλημά Του και τήρηση των εντολών Του. Πρώτη εντολή είναι η αγάπη. Αν έχουμε κακία, φθόνο ή δεν μιλάμε με κάποιους πρέπει απαραιτήτως να το ταχτοποιήσουμε (εξομολόγηση).
Προετοιμασία είναι η προσευχή και η νηστεία. Η προσευχή είναι στάση ζωής των χριστιανών και στον Συνέκδημο υπάρχουν και προσευχές μεταλήψεως, ενώ η νηστεία είναι «σωματική προσευχή» Τετάρτης και Παρασκευής στην οποία προσθέτουμε και το βράδυ της παραμονής. Εκτάκτως, χωρίς προετοιμασία, μπορούμε κατά συγκατάβασιν να κοινωνήσουμε. Χωρίς προϋποθέσεις ποτέ.